

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 319/10
28.01.2011. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Мирјане Ивић и Стојана Јокића, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, решавајући о захтеву Љ.В. из Б, кога заступа пуномоћник М.В.С., адвокат из Б, за преиспитивање судске одлуке - пресуде Управног суда 23 У 14581/10 (2009) од 29.09.2010. године, у предмету допунске личне инвалиднине, у нејавној седници већа одржаној дана 28.01.2011. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Захтев СЕ ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Подносилац захтева предлаже преиспитивање судске одлуке - пресуде Управног суда 23 У 14581/10 (2009) од 29.09.2010. године, којом је одбијена његова тужба поднета против решења Града Београда Градске управе Секретаријата за социјалну заштиту, Сектор за борачко-инвалидску заштиту Београд XIX-06 број 7313-47/2006 од 28.07.2009. године, којим је ставом првим диспозитива, делимично оглашено ништавим решење Одељења за финансије и привреду одсека за борачко-инвалидску заштиту Градске општине Палилула бр. 580-62/04 од 02.02.2004. године и то у делу диспозитива којим је тужиоцу признато право на допунску личну инвалиднину, због фактичке и правне немогућности извршења решења од 01.04.2006. године. Ставом другим диспозитива одређено је да се почев од 01.06.2006. године врши исплата личне инвалиднине признате по Закону о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева Врховни касациони суд је нашао да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09) је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Ставом 2. члана 49. ЗУС-а је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. истог члана закона је прописано да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Из побијане пресуде и навода захтева произилази да је Управни суд побијаном пресудом ценио законитост оспореног решења које је донето од стране туженог органа и да је пре доношења оспореног решења вођен управни поступак у коме је првостепеним решењем одлучено о праву на допунску личну инвалиднину. Оспореним решењем је делимично оглашено ништавим првостепено решење о признавању права, против ког првостепеног решења је у управном поступку дозвољена жалба. Стога Врховни касациони суд налази да против правноснажне одлуке Управног суда није дозвољен захтев за преиспитивање судске одлуке, када је Управни суд оцењивао законитост решења ако у управном поступку, који је претходио доношењу другостепеног решења, није искључена жалба.

Стога за решавање овог суда по поднетом захтеву нису испуњени услови прописани цитираним ставом 2. члана 49. Закона о управним споровима, јер захтев за преиспитивање судске одлуке није предвиђен посебним законом, Управни суд није одлучивао у пуној јурисдикцији и у управном поступку није била искључена жалба, односно двостепено одлучивање о правима подносиоца захтева који је изјавио жалбу против првостепеног решења.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да недозвољен или неблагоприятан захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице Врховни касациони суд ће одбацити решењем.

Имајући у виду да је на основу наведених прописа поднети захтев недозвољен, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 53. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Записничар,

Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа - судија,

Снежана Живковић,с.р.